

ΗΡΩΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

3.1.1.9.1. Ο Θάνατος του Παλληκαριού [1910]

3.1.1.9.2. Γενναιοφροσύνη [1915]

II. ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΑ

3.1.1.9.3. Ο Καπετάν Καλόγερος [1896]

3.1.1.9.4. Το Πάσχα της Ψευτολευτεριάς [1897] (Ιδέ «Δ. Τρογύρω του Χωριού μου»)

3.1.1.9.5. Σουλιώτες και Λιάπηδες [1902]

3.1.1.9.6. Η Γέννηση ενός ήρωα [1902] (Ιδέ «Δ. Βουνού & Κάμπου»)

3.1.1.9.7. Ο Κατσαντώνης [1904]

3.1.1.9.8. Το Πάσχα των Κλεφτών [1905]

3.1.1.9.9. Ρήγας Φερραίος [1907]

3.1.1.9.10. Ηρωική Πασχαλιά [1908]

3.1.1.9.11. Η Ύλη κι' η Ιδέα ή Κρητικοί κι' Ηπειρώτες [1910]

3.1.1.9.12. Ηρώων Πάσχα [1911]

3.1.1.9.13. Ο Πρωτοψάλτης Νικόλαος [1914]

3.1.1.9.14. Αγάπη και Πατρίδα [1914]

3.1.1.9.15. Ο Παπα-Θύμιος Μπλαχάβας [1914]

3.1.1.9.16. Ο τελευταίος Κλέφτης κι ο τελευταίος Ντερβέναγας της Θεσσαλίας [1916] (Ιδέ «Θεσσαλικά»)

3.1.1.9.17. Σουλιώτικη Γενναιοφροσύνη ή Γενναιοφροσύνη: Νότη-Μπότσαρης κι Αλή Πασιάς ή Τούσια Μπότσαρης και Γώγος Μπακόλας [1923]

3.1.1.9.18. Ο Μιχάλ-Αγάς της Καισάρειας [1934]

3.1.1.9.19. Τα Χριστούγεννα των Κλεφτών [χχ]

9. Διηγήματα Ηρωϊκά.

A.N.M.

12ος ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. Χειρόγραφος και φωτοτυπημένος, με 15 έργα και τίτλο:

Διηγήματα Ηρωϊκά.

1. Ο Πρωτοψάλτης Νικόλαος.
2. Ρήγας Φεραίος.
3. Παπαθύμιος Μπλαχάβας.
4. Η Γέννηση ενός ήρωα.
5. Ο Καπετάν Καλόγερος.
6. Ο Κατσαντώνης.
7. Σουλιώτες και Λιάπηδες.
8. Ο Μιχάλ - Αγάς.
9. Ηρώων Πάσχα.
10. Το Πάσκα των Κλεφτών.
11. Ηρωϊκή Πασκαλιά.
12. Σουλιώτικη γενναιοφροσύνη.
13. Αγάπη και Πατρίδα.
14. Χριστούγεννα των Κλεφτών.
15. Ο Αλή πασας, ο αδερφός του Βελή - Γκέγκα κι' ο Κατσαντώνης.

A.N.M.

13ος ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. Χειρόγραφος και φωτοτυπημένος, με 15 έργα, την ένδειξη Λογοτεχνικά Έργα Χ. Χρηστοβασίλη και τίτλο:

Διηγήματα Ηρωϊκά.

1. Ο Πρωτοψάλτης Νικόλαος.
2. Ρήγας Φεραίος.
3. Παπαθύμιος Μπλαχάβας.
4. Γεώργιος Καραϊσκάκης.
5. Ο Καπετάν Καλόγηρος. (Σαμουήλ)
6. Ο Κατσαντώνης.
7. Σουλιώτες και Λιάπηδες.
8. Ο Μιχάλ - Αγάς.
9. Ηρώων Πάσχα. (Κατσαντώνης και Σαμουήλ)
10. Το Πάσχα των Κλεφτών. (ηθογραφία)
11. Ηρωϊκή Πασχαλιά.
12. Τούσια Μπότσαρης και Γώγος Μπακόλας.
13. *Νότη Μπότσαρης κι' Αλή - πασας. (μισογραμμένο)
14. Αγάπη και Πατρίδα.
15. Χριστούγεννα των Κλεφτών.

A.N.M.

14ος ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. Χειρόγραφος και φωτοτυπημένος, με 14 έργα και τίτλο:

Ε! Διηγήματα Ηρωϊκά.

1. Ο Θάνατος του Παλληκαριού.
2. Ο Καπετάν Καλόγηρος
3. Ο Κατσαντώνης.
4. Σουλιώτες και Λιάπηδες.

5. Ο Απόστρατος.
6. Η Γέννηση ενός Ηρώα.
7. Ρήγας Φεραίος.
8. Ο Τραγουδιστής.
9. Η Αρπαγή της πανώριας Δάφνης.
10. Το Πάσχα των αντρείων.
11. Ηρωϊκή Πασχαλιά.

A.N.M.

15ος ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. Δακτυλογραφημένος, σε 4 αντίτυπα, σχ. 28,8 X 21,5 με τίτλο:

Λογοτεχνικά έργα Χ. Χρηστοβασίλη, που περιλαμβάνει δύο καταλόγους:

Τα Ηρωϊκά Διηγήματα και τα Ζωϊκά Διηγήματα:

Ηρωϊκά Διηγήματα.

1. Ο Πρωτοψάλτης Νικόλαος.
2. Ρήγας Φεραίος.
3. Παπα θύμιος Μπλαχάβας.
4. Γεώργιος Καραϊσκάκης.
5. Ο Καπετάν Καλόγηρος. (Σαμουήλ)
6. Ο Κατσαντώνης.
7. Σουλιώτες και Λιάπηδες.
8. Ο Μιχάλ - αγάς.
9. Ηρώων Πάσχα. (Κατσαντώνης και Σαμουήλ)
10. Το Πάσχα των Κλεφτών. (ηθογραφία)
11. Ηρωϊκή Πασχαλιά.
12. Τούσια Μπότσαρης και Γώγος Μπακόλας.
13. *Νότη Μπότσαρης κι` Αλή - πασιας. (μισό)
14. Αγάπη και Πατρίδα.
15. Χριστούγεννα των Κλεφτών.

Χ.Σ.

9ος ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. Χειρόγραφος σε κόλλα αναφοράς, σχ. 29,5 X 19,5, με μπλε μελάνη και με τίτλο: Ηρωϊκά Διηγήματα , ο Χ.Χ. καταγράφει 14 διηγήματα. Κάτω από τα διηγήματα ο Χ. Σούλης σημειώνει με μαύρη μελάνη: [Εδημοσιεύθησαν εις περιοδικά και εφημερίδας].

Ηρωϊκά Διηγήματα.

1. Ο Πρωτοψάλτης Νικόλαος.
2. Ο Ρήγας Φεραίος.
3. Ο Παπα-Θύμιος Μπλαχάβας.
4. Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης.
5. Ο Καπετάν Καλόγηρος. (Σαμουήλ). [σημ.Χ.Σούλη: Βιβλ.Φέξη].
6. Ο Κατσαντώνης. [>>].
7. Σουλιώτες και Λιάπηδες. [>>].
8. Ηρώων Πάσχα.
9. Το Πάσχα των Κλεφτών.
10. Ηρωϊκή Πασχαλιά.
11. Ο τελευταίος Κλέφτης κι ο τελευταίος Ντερβέναγας της Θεσσαλίας.
12. Σουλιώτικη Γενναιοφροσύνη.
13. Αγάπη και Πατρίδα.
14. Χριστούγεννα των Κλεφτών.

Αἴματος

Κ. Χριστοδοσίου, ποικίλου,
νατοίμου εὐπορεῖως
Πυχμοῦ Ἀδριανῶν

Ἐν Ἀδριανῶν 10 Ὀκτωβρίου 1936

Πρὸς
Τὸν καὶ τὸν Πανδρέας
Κύριον Ὑπουργόν
Ἑλαιοῦ

Κύριε Ὑπουργέ

Ὁ ὑπογεωόμενος ὑποτίθεται
ὡς οὐκ εἶναι γνωστὸν ἐὰν Νέο
ἔγγραφο δόματα, ἐπὶ ἡμε-
ρῶν καὶ ἑξῆς αἰῶνα, ἐξέδρε-
ψα δύο ὁμονήτους ἔγγραφοι
γενεάς, συγγραφὰς ὑποῖν ἐὰν
200 ἡδυνά δυνήματα,
150 κοινά καὶ 6 ἑπι-
μετρα δόματα, ὡς ἐπὶ τῷ
ἐπιτολῶν ἀποκρίσεως ὑπο-
δοῦν, ἐξ ὧν κοινά καὶ καὶ
δυνήματα μου ἀπὸ τῶν ὑ-
πάρχοντων, ἀπὸ δυνάμετον
ἡδὴ ἔγγραφοι ἀπὸ τῶν ἐπὶ
τοῖς ἐπὶ τῶν ὑπογεωόμενων
δυνάμετον ἐπὶ τῶν, ὅπως τῶν
ἡδὴ.

Πολλὰ τῶν ἔργων μου ἐπὶ
τῶν ἔργων ἐπὶ τῶν καὶ κα-
ποῖς, ἐπὶ τῶν ἡδὴ ἔργων
καὶ δυνάμετον ὡς ἐπὶ τῶν
ἐπὶ τῶν δὲ δὲ ἐπὶ τῶν ὡς

ἡς εἰς βιβλία δημοδιδάκτων, γόγῳ
οἰκονομικῆς ἀνεκτατικῆς.

Ταῖς ἐν γόγῳ ἔργα μου ἐπιμελεῖται
ἢ ὡφέλεια, εἶναι σχεδὸν ἀπαντα
ἐδνικῆς νῦν τοῦτος, ἔχοντα αὖς δέμα
ἡν ἐπὶ τῆς ἰσχυρίας καὶ ἰσχυρίας καὶ
ἡν ἰσχυρίας καὶ ἰσχυρίας καὶ ἰσχυρίας
καὶ ὅσοις δέχονται συμβαίνει με-
γάλως εἰς τὸν νῦν ἡν ἰσχυρίας
ἐννοεῖται ἡν ἰσχυρίας καὶ ἰσχυρίας
ἐννοεῖται ἡν ἰσχυρίας καὶ ἰσχυρίας
αὐτοῦ, ἐννοεῖται δέ ἡν ἰσχυρίας
ἀπολύτως 30 ἀπολύτως λόγους.

Ἐπὶ δὲ ἰσχυρίας καὶ ἰσχυρίας
μεγάλης ἐννοεῖται, ἡν ἰσχυρίας
νῦν τοῦτος, ἀπολύτως ἐννοεῖται
μὲν, ἔπειτα περὶ δύο μόνον ἐρ-
χων μὲν, ἀπολύτως 25 χι-
λιάδας δραχμῶν δι' ἑκατόν,
νῦν τοῦτος ἡν ἰσχυρίας:

1^η ἡν ἰσχυρίας
καὶ 2^η ἡν ἰσχυρίας
καὶ ὅσοις δέχονται ἀπολύτως
δύο λόγους ἢ 20-25 ἡ-
πολύτως ἡν ἰσχυρίας
οἶον.

Παραμύθη
ὅθεν νῦν ἡν ἰσχυρίας, ὅπως

Πρός

Τόν Επί της Παιδείας Κύριον Υπουργόν

Ε ν τ α ὺ θ α

Κύριε Υπουργέ,

Α Ι Τ Η Σ Ι Σ

Χ. Χρηστοβασίλη, λογοτέχνου,
κατοίκου προσωρινῶς Ψυχικοῦ
Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1936.

Ὁ ὑποφαινόμενος ὑπηρετήσας ὡς σᾶς εἶναι γνωστόν τὰ Νεοελληνικά Γράμματα, ἐπὶ ἡμισυν καὶ πλέον αἰῶνα, ἐξέθρεψα δύο ὁλοκλήρους Ἑλληνικὰς γενεάς, συγγράφας ὑπὲρ τὰ 200 ἡθικά διηγήματα, 150 ποιήματα καὶ 6 ἔμμετρα δράματα, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον ἅπαντα ἐθνικῆς ὑποθέσεως, ἐξ ὧν ποιημάτων καὶ διηγημάτων μου πλεῖστα εὗρισκονται, ἀπὸ δεκαετηρίδων ἤδη, ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὰ περισσότερα τῶν ἐγκειμένων διδακτικῶν βιβλίων, ὅλων τῶν τάξεων.

Πολλὰ τῶν ἔργων μου τούτων ἔχουν ἐκδοθῆ, κατὰ καιρούς, ἐξαντληθέντα ἤδη τέλεον καὶ θεωρούμενα ὡς ἀνέκδοτα, πλεῖστα δέ δέν εἶδον τό φῶς τῆς εἰς βιβλία δημοσιότητος, λόγῳ οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας.

Τὰ ἐν λόγῳ ἔργα μου ἔμμετρα ἢ πεζά, εἶναι σχεδόν ἅπαντα ἐθνικῆς ὑποθέσεως, ἔχοντα ὡς θέμα τὴν ἱεράν μας θρησκείαν καὶ τὴν ἐνδοξοτάτην μας Πατρίδα, τὰ ὅποια θέλουν συμβάλῃ μεγάλως εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παρούσης ἐθνικοσωτηρίου Κυβερνήσεως ἐπιδιωκόμενον ἐθνικοπλαστικόν σκοπόν, ἐκδιδόμενα δέ θέλουν ἀποτελέσῃ 30 περίπου τόμους.

Ἀλλά ^{δὲν} πρόκειται περί τόσοις μεγάλης
ἐπιχειρήσεως, Κ ύ ρ ι ε Ὑ π ο υ ρ γ έ, ἀπαι-
τούσης ἑκατομμύριον, ἀλλά περί δύο μόνον ἔργων
μου, ἀπαιτούμενων 25 χιλιάδας δραχμῶν δι' ἕκα-
στον, ὑπό τοὺς τίτλους:

Ιον. Ἡρωϊκά Διηγήματα καί

2ον. Ζωϊκά Διηγήματα, τὰ ὅποια θέλουν ἀποτελέ-
σῃ δύο τόμους ἐξ 20 - 25 τυπογραφικῶν φύλλων
ἕκαστον.

Π α ρ α κ α λ ῶ,

ὄθεν Ὑμᾶς θερμῶς, ὅπως εὐαρεστούμενος, διαθέ-
σητε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ εἰρημένον ποσὸν
ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ ὑφ' Ὑμᾶς Ὑπουργείου, ὅπως
ἐγένετο καὶ ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ προκατόχου σας Ὑ-
πουργοῦ κ. Ν. Λούβαρη, ἐπιχορηγηθέντων πέντε
συγγραφέων, ἀνὰ 40 χιλιάδας δραχμῶν ἕκαστος.

Εὐκλειθέστατος

Ὁ Αἰ τ ῶ ν

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ Χ. Χρηστοβασιλά

Διηγήματα Ήρωικά

- 1) 'Ο Πρωτοψάλτης Νικόλαος
- 2) Ρήγας Φεραίος
- 3) Παπᾶ Θύμιος μπλαχάβας
- 4) Γεώργιος Καραϊσκάκης
- 5) 'Ο Καπετάν Παλόγηρος (Σαρουῆλ)
- 6) 'Ο Κατσαντάνης
- 7) Σουλῳτες καὶ Αἰῶπῳδες
- 8) 'Ο Μιχᾶλ- ἄγῳς
- 9) 'Ηρώων Πόσχο (Κατσαντάνης καὶ Σαρουῆλ)
- 10) Τό Πόσχο τῶν κλεφτῶν (ἡθογραφία)
- 11) Ήρωική Λασχαλιά
- 12) Γρούσια Μπότσαρης καὶ Γῳγος Μπακόλας
- 13) Κότῃ- Μπότσαρης καὶ 'Αλῃ- Πασῳς
- 14) 'Αγάπῃ καὶ -ατρίδα
- 15) Χριστούγεννα τῶν Κλεφτῶν

Διηγήματα Ζαῳικά

- 1) ὁ Γαῳλης (μαῳρο βῳδι)
- 2) 'Ο κόκκινος (ἔλγο κόκκινος)
- 3) 'Ο Μούργγας (σκύλος χῳματος χακί)
- 4) 'Ο Κοῳῳκης (μαῳρος σκύλος)
- 5) 'Ο Γκασούλης (μαῳρος σκύλος μὲ ἄσπρη κοιλία καὶ λευκὲς ραβῳῳσαις στὸ πρόσωπο.)
- 6) 'Ο Γκιῳσος μου (τὸ ἔλγο ἄσπρη τρωγί)
- 7) Τό Μανῳῳρι (θρεφῳῳρι)
- 8) 'Ο Μιῳγγρος (μαῳρος τῳγος)
- 9) 'Ο Λύκος πιστικός (ἔξημερωμένος λύκος)
- 10) Κριός καὶ ἄποκῳρος (ἄρνι καὶ ἄπορνι Παῳῳῳτικός)
- 11) Γιῳ τῳ πρόβοτὸ του
- 12) Τό Μαρτύριο τῃς 'Αλε κοῳς
- 13) Γιῳ Ζορκῳῳῳ (κυνηγετική ἀνῳμνηση)
- 14) 'Η Κυνηγετική Πέρδῳκα
- 15) Οἱ Μελῳργοί
- 16) 'Η Μῳῳῳῳ (μῳῳρη γίδα μὲ λευκὸ σῳῳῳῳ στὸ μῳῳῳ)
- 17) 'Ο Φῳῳρος (τῳγος λευκός)
- 18) Τό ρουλαῳῳῳῳ πῳῳῳνε γατδουῳῳῳῳ
- 19) Πῳῳῳῳ σῳῳῳῳῳῳ ῳ, πῳῳῳῳ ἄνῳ-
σῳῳῳῳῳῳ, ποῳῳῳ πῳῳῳῳῳῳ εῳῳῳ ὁ
δικός μου; (βῳῳῳ χῳματος χακί).-

[illegible]

[illegible][illegible]

~~Mua Lỗ~~ ~~Mua Sừng~~
Cura, ~~mà~~ chín Cứng m.
Cứng m' Cứng phải
mười dăm rưỡi là ở
phố ở gần la Xung:

[illegible][illegible]

O'Garra's
Wassmeyer

[illegible]

petit lot d'après l'état de l'année
pion (D) Les autres pierres sont en

Handwritten: 4) Ларинтосъ париксъ пробо-
рхуианомъ въ Панагюа дз.

[illegible]

circumstances not known.

würden. Ihr bester Freund
 und Vater ³¹¹¹ und in d. S. w.

He was impudenced
February 17, 1861

opra, lo xlorofia et l' eipria-

lo' p'p'rio, lo' rathropia

to be applied to the
the bodies, but I understand,

Figure 1: *Apiclastocarpus*
puschkei in the snow

Stur daga. Ino Augus lo

Гарсінтер 1811/12

Principles to principles too

10. *Въспомогательныя глаголы*
 11. *Въспомогательныя глаголы*

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

νομιάζοντες νοσφισαί, καὶ περιποιεῖσθαι διὰ τὴν
φειδύμεναι καὶ τὴν ἀδελφίαν ὅταν
ἀδελφὸς ἐκφραζομένου αἴσιν.

— « Ἡ περιποιεῖσθαι, (πρὸς τὴν) ἀγαθότητα
« πρὸς οὐδένα, ἵνα πρὸς αὐτὸν
« ἡμεῖς ἐκφραζομένους ἀπὸ τοῦ ὁρατοῦ.
« Ὁ ὁρατοῦς δὲ πρὸς αὐτὸν τὸ νόμιον
« ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ
« ἡμεῖς αὐτὸν τὸν νόμιον, καὶ ὅτι
« καὶ ὁ ὁρατοῦς δὲ ἵνα ἐκφραζομένους
« αὐτὸν ἵνα πρὸς. ἵνα ἐκφραζομένους
« αὐτὸν ἵνα πρὸς, καὶ ἵνα καὶ ὁ ὁρατοῦς.
« ἵνα πρὸς τὸν νόμιον καὶ ἵνα ἀπὸ τοῦ
« ἡμεῖς, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ
« ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ,
« ἀπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ.
« Ὁ ὁρατοῦς δὲ πρὸς καὶ τὸν νόμιον
« ἡμεῖς αὐτὸν τὸν ἀπὸ τοῦ τὸν, ἵνα
« πρὸς ὁρατοῦς. Ἡ περιποιεῖσθαι
« ἵνα οὐδένα πρὸς, ἵνα ἵνα ἵνα
« ἀπὸ τοῦ, καὶ ὁ ὁρατοῦς καὶ ἀπὸ τοῦ
« ἀπὸ τοῦ αὐτὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ πρὸς
« τὸν ἀπὸ τοῦ, καὶ ἵνα ἀπὸ τοῦ
« ἀπὸ τοῦ ἵνα ἀπὸ τοῦ τὸν, ἵνα
« ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ δὲ ἵνα
« περιποιεῖσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς

[illegible]

[illegible]

Ὁταν ὁ γοργὸς ἐρανομήτης γυμνὸς
 τὴν δὲ ψυχὴν τοῦ ἑταίρου προσέειπε καὶ
 ἔπειθε ν' ἀγχείζοντο αἱ σκωτοί. Εἶπεν
 ἡ σαρκεὶ μου καὶ ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ σκω-
 τοί. ἔπειθε μὲν αἶπει καὶ ἄλλοις ὅσοις
 ἐρανομήτης, ἔχοντας προποταίᾳ μου τοὺς τοῦ
 νῆους καὶ τοὺς θάλασσας. Λυομένη δὲ τῇ

- Σὲ δὲ οὐκ εἶδον καὶ πρὶν ἀπαρτῆσαι βίβλον
 (τοὺς εἰς αὐτὴν ποιεῖν ποιήματα, καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ
 Μὴ φοβέσθαι μὴ ὁ κινεῖται οὐρανός, τοῦ αἰθέρος
 ἔσθαι κινεῖται μὴ ἔσθαι βίβλος, καὶ ποιεῖται ποιήματα
 - "Τὴν βίβλον; Ποιήματα βίβλος;"
 - "Φύλαξ (τοῦ εἶναι ὁ λόγος τοῦ εἶναι μὴ ἔσθαι)
 "Μὴ φοβέσθαι ὅτι κινεῖται μὴ φοβέσθαι...
 "μὴ εἶδον; ὁ αἰθέρ σου..."
 - "Ὁ αἰθέρ σου κινεῖται;
 - Μὴ μὴ οὐρανός σου... ἔσθαι μὴ κινεῖται οὐρανός σου;"
 - "Κινεῖται;"
 - ἔσθαι τοῦ κινεῖται οὐρανός σου
 - "Κινεῖται, μὴ κινεῖται."
 - "Μὴ φοβέσθαι τοὺς ποιήματα (τοῦ εἶναι) πᾶσι
 - "Μὴ φοβέσθαι τοὺς ποιήματα τοῦ εἶναι τοῦ εἶναι
 "Ὁ αἰθέρ σου - ποιεῖται καὶ τοὺς ποιήματα τοῦ εἶναι
 ὅτι οὐρανός σου μὴ φοβέσθαι οὐρανός σου
 τοῦ εἶναι τοῦ εἶναι καὶ ὅτι ὁ αἰθέρ σου
 οὐρανός σου οὐρανός σου καὶ μὴ μὴ αἰθέρ σου
 - "Κινεῖται;"
 - "ἔσθαι!"
 - ὁ αἰθέρ σου ὁ ποιήματα καὶ τοῦ εἶναι
 καὶ αἰθέρ σου τοῦ εἶναι καὶ τοῦ εἶναι
 - ὁ αἰθέρ σου τοῦ εἶναι καὶ τοῦ εἶναι
 αἰθέρ σου τοῦ εἶναι καὶ τοῦ εἶναι
 - "Μὴ μὴ οὐρανός σου (μὴ εἶναι) καὶ εἶναι
 οὐρανός σου αἰθέρ σου καὶ εἶναι, καὶ αἰθέρ σου
 ὁ αἰθέρ σου τοῦ εἶναι καὶ τοῦ εἶναι
 - "Τὴν βίβλον; (τοῦ εἶναι ὁ ποιήματα) μὴ εἶναι εἶναι.
 - "εἶναι τοῦ εἶναι τοῦ εἶναι, καὶ εἶναι τοῦ εἶναι
 μὴ αἰθέρ σου καὶ τοῦ εἶναι. ἔσθαι καὶ

« Haja! »
 Tout devint à l'instant une topographie
 non si l'on lui eût pas songé à l'écarter.

Li' s'yo tsepanovafelan ~~was~~ just once.
and then he was.

— 4 Mi' mi' ouolovla (pas eios) kali epan
ouolapivas doo tis vivri, mi doo loyos
H parni tou lalepeu naa la' doo.

A parzi lou l'adupre nati la' sho.

Ποιήματα

— «ἔπειτα τοῦτος ὁρατὸς, διατίθεται τοῦτον
 γὰρ αὐτὸ ἔχει καὶ ἐν ἑαυτῷ. ἔρχεται,

[illegible][illegible]

ὁ Καρκαρινός, ὁ Τάππυας, ὁ Μεγόνυας, ὁ Ἐρεμνός, ~~καὶ~~ ²⁴ αὐτοὶ
 οἱ Λύχοι, καὶ οἱ Σωαῖ, ὅ γιν' ὅπως εἴλουσιν ὅτι δόξαται
 ἐν Μωότορα. 21

[illegible]

Φείδ! Φείδ! "
 φέραζαν 'είσο' ἡν' ἡμεῖς ἡμεῖς μὴ εἰσοῦμεν
 ὅσοι περιεῖλιν μὴ ποτὶ τὸ νλοφύμεν, εἰσὶν ἡμεῖς
 νλοφύμεν δὲ τὸ νλοφύ. Μὴ μὴ πῶς ο' ἔναι ἡμεῖς
 ἡμεῖς μὴ ἡμεῖς εἰσοῦμεν.

[illegible]

— ~~Φαν' ναλαρεμίνω προσέρχαι!~~ ~~Παύλ' νὰ λάρειναι!~~
 Εἴτω ὁ Μωδοκαρπὸς καὶ Ὁμορφωτὴν καὶ Ἰωὴν Εὐαγγέλιον,
 καὶ ὁ Ἰωὴν Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Ἰωὴν Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Ἰωὴν Εὐαγγέλιον,
 καὶ ὁ Ἰωὴν Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Ἰωὴν Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Ἰωὴν Εὐαγγέλιον.

— Καὶ τί θύμῳ καὶ ᾠῇ; (Τὰς εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν
ἀκούσας) οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἄλλοι, τί θυμῳ, ὅταν οὐκ ᾠῇ,
ἐκείνῳ τῷ ἁγίῳ.

— *Quotiens;* 18;
 — *Zeirep' hmo' o' Mōtorens up de- up' a.*
 — *mai epei nai dūo lō yut' hmo' eblō lō oupe' ei;*
 — *For Zeirep' hmo' o' epe' mo'.*
 — *181a. 181b. 181c.*

(1) Tempus corodice, cito lo saluum obsequium.

[illegible]

— Auta, naipura jaidyera, (to' ewe d'huor o' Lixy, 40.
 twa' r'leu p'roposta' a'io' lo'is du' h'ap'urds) ki' ai' j'wa'=
 us p'ais, twa' h'ap'urds e'ur, de' h'ap'ur ve' lo'is d'g-
 x'la'ur p'ia' la' x'ip'ia' d'aw'p'ur'ia' ve'; Ar p'rop'ur'ur ve'
 p'w'ur o'lo' d'aw'p'ur o' d'aw'p'urds, o'ur e'ol'aw'ur e'ur,
 x'up'ur ve' h'ap'ur a'rt'ist'aw'ur a'io' la' d'aw'p'urds, ve'
 la'is twa'p'ur o' d'aw'p'urds lo' twa'p'ur, e'ur de' la' d'aw'p'ur
 a'is! To' d'aw'p'ur d'aw'p'ur p'ia' p'ais... d'aw'p'ur p'ia' lo'is
 d'aw'p'urds p'ais, p'ia' p'ia' twa'p'ur p'ia' p'ais lo' p'ais lo'is
 d'aw'p'urds p'ais, p'ia' p'ia' twa'p'ur p'ia' p'ais lo' p'ais lo'is

ἔχον ἡμεῖς αὐτοὶ αἱ ὀφείλεις, ὅταν ἡδύμεν τὸ
 μεσοχώρι τῆς κλέψας τοῖς δύο ὑποσώτρει. ἡφο-ῖφο
 ἔχον ἡμεῖς αὐτοὶ τὸ, ἔχον καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς τοῖς ὑποσώτρει καὶ
 τοῖς ὑποσώτρει. ὅταν ἡμεῖς τὸ ὑποσώτρει καὶ τὸ ὑποσώτρει
 τῆς ὑποσώτρει, ὅταν ἡμεῖς ὁ ὑποσώτρει καὶ ὑποσώτρει τῶν
 ὑποσώτρει ὑποσώτρει ὅταν ὁ ὑποσώτρει, καὶ καὶ ὑποσώτρει καὶ ὑποσώτρει,
 καὶ ὅταν ἡμεῖς τὸν ὑποσώτρει καὶ ὑποσώτρει, ὅταν
 ὑποσώτρει; ὅταν ὑποσώτρει, ὅταν ὅταν ὑποσώτρει ὑποσώτρει
 ὅταν καὶ ὅταν ὑποσώτρει, καὶ ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 ὑποσώτρει καὶ ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 ὑποσώτρει, καὶ ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 ὅταν, ὑποσώτρει ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 ὅταν ὅταν ὁ ὑποσώτρει καὶ ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 — ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν καὶ τὸν ὅταν ὅταν ὅταν, καὶ τὸν
 ὅταν τὸ ὅταν, τὸν ὅταν καὶ αὐτοὶ ὅταν ὅταν ὅταν,
 καὶ τὸν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 ὅταν ὅταν τὸν καὶ τὸν ὅταν ὅταν ὅταν, καὶ καὶ ὅταν ὅταν
 ὅταν τὸν ὅταν καὶ ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 τῆς ὅταν

[illegible]

(H) T'asiphe e'wepa'heim oovideca thi' Hongo va' pui' ~~va' pui' va' pui'~~
~~va' pui' va' pui' va' pui'~~ o' xapapoi' li'vols e'ho o' la' xapo, wapei' ayei' k'apapoi'va' na'i
 yapi' p'apapoi'va' e'w'o la' xepa' hi' w'edepes na'i va' pui' va' pui' wapei' wapei'
 k'apapoi'va' e'w'o la' xepa'. ~~Hi' w'edepes na'i~~ To' w'o na' u' w'o e'w'o hi' o'mi' hi' w'edepes, o'mi'
 w'o o'mi' la' xapapoi'. O' xepa' e'w'o na' w'apapoi'va' la' w'edepes e'w'o
 k'apapoi'va'.

(23)

14. 14.

been

coli

561

100

1000

Сибирь

125

3/205

4507

opw
wris y

Εὖς' ὅτε πλεῖο' ἔνι τοῖς θυρίμυτον. Τα' εὖς' οὐκ ὀφείδει²⁴
 εἰς αὖτις τοὺς χεῖρας τοὺς καὶ τ' εἰς αὖτις, οἱ χεῖρας καὶ
 τοὺς τραχύνει καὶ αὖτις καὶ εἰς αὖτις πλεῖον οὐκ ὀφείδει, οὐκ
 καὶ εἰς αὖτις καὶ εἰς αὖτις καὶ εἰς αὖτις καὶ εἰς αὖτις.

[illegible][illegible][illegible]

(1) O'oi aridōōan lōk kapōōan lē ēpanētē tōis natōōnē,
tūgētē natōōnōvan tō nāpēi tōis pūr hū ēpanētē alwō m. tōgōō.
(2) Tā parthūia, tā vaptōōōia ~~and~~ tōis ēgōōōōēpēi # m' o tōōōō
ōstōm hū nāpēi tōis ēdēfōōōōō.

[illegible][illegible]

Λα' ἰσὺν ὑπερ ἑωσὶ καὶ ἐφ' ὅπου τοὺς καὶ ὅπου 48
 χλὼν πάλαι τῶν βασιλῶν καὶ οἱ εἰσερχόμενοι
 τῶν δαστῶν καὶ ὑπερῶν καὶ ἐν τῇ τοῦ Μενεσθίου
 πρὸς αὐτὸν τοῦτον, ~~καὶ ἐφ' ὅπου~~ ἐφ' ὅπου καὶ ἐν τῇ
 καὶ πάλαι ὑπερ αὐτὸν καὶ ἐν τῇ καὶ οἱ δὲ τῶν
~~ἐν τῇ~~ τοῦ Μενεσθίου, καὶ ἄλλοι ὑπερ καὶ
 ἐφ' ὅπου καὶ δὲ τῶν ἐν τῇ.

Sho' upō lo. xlo'upua tū dēpes hū ēunuoas
o' kaewatut-kaiof uos # lēiore hū vupōrepu
einojandia:

... « καὶ κατατάξας ὑμᾶς ἐν λόγῳ ἐλευθέρῳ, ἐν λόγῳ ἁγίῳ, ἐν λόγῳ ἐννομιᾶς, ἐν ᾧ οὐκ ἔστι λύσις ἢ σλαβερπία...

Κι' ἐπειὴ ὁ ἁγίαστος Δωδεκάθεος τὸν ἕνα ~~ἐξ~~
 αὐτῶν διέταξε τὸν Πίστημον ^{τὸν Πιστὶμον} τὸν Ἐκκλησιαστήν!

H' d'p'ci m' c'um'p'at' a'leu' d'v'at' m' u'd'g'g' w'p'ci x' m'p'at'at' x'iel' n'ci' w'p'ci.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

(1) δ' ουος 2) αἶψα. 3) χαίρεις - νῦν = ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, καὶ
αἶψα καὶ « ἔτι » ἀπὸ δευτέρου ὁ ἀδελφὸς καὶ φίλος
« προαίρετος, καὶ οὐκ ὀφείλει ». 4) ὁ εὐχόμενος δὲ ἵνα
ἐκείνη αἰσθάνη τὴν ἀγαπῶν, καὶ δὲ ἑστὶν ὁ οὐκ
ὅτι εὖ καὶ δεῖται τὴν ἀγαπῶν, καὶ ὅτι εὖ καὶ
ἐκείνη αἰσθάνη τὴν ἀγαπῶν.

μπορούσε να στείλει στην Κιάφα.

Ξεκίνησε τὸ φλόμπουρο, μέ τὸν "Αἶ - Γιώργη ζωγραφισμένον στήν
μέση, καί μέ τὸν Σταυρό στήν κορφή, ἀπὸ τὸ σιτί τοῦ γαρμποῦ, στά
χέρια τοῦ νεώτερου βλάμη, κι ἔπλεσαν μονομιᾶς ἑκατὸ ντουφεκίες στὸ
ξεκίνημά του. Αὐθήκε στήν στιγμὴ ὁ χορὸς τοῦ μεσχωριοῦ κι ἔτρεξαν
οἱ χορευτᾶδες πίσω ἀπὸ τὸ φλόμπουρο, ντουφεκίζοντας καί τραγουδῶντες.
Ὁ δέκα δρασκεῖς πίσω ἀπὸ τὸ φλόμπουρο, ἐρχόνταν οἱ νεώτεροι, εἴ-
τε ἄντρες, εἴτε γυναῖκες, ὅλοι πεζοὶ καί ἀρματωμένοι, τραγουδῶντες
τραγούδια τοῦ γάρου. Στήν μέση αὐτῶν ἔταν ὁ χρυσωντυμένος γαρ-
πρός, καβᾶλα σ' ὄμορφο καί χυτοκάπουλο βουνήσιο ἄλογο, περικυκλωμένο
ἀπὸ τὰς ἁμορφότερες νυφᾶδες, ποῦ τοῦ τραγουδοῦσαν τὰ γαρπριάτικα
τὰ τραγούδια γλυκὰ-γλυκὰ, ὡς ἄγγελοι οὐρανοκατεβατοί, καί παρὰ
ἐρχονταν οἱ γεροντότεροι, ὅλοι ἀρματωμένοι καὶ ὅλοι καβᾶλα σὲ βουνή-
σια ἄλογα ἢ μουλάρια, ποῦ περπατοῦσαν στά πετρὰ μονοπάτια ὡς κατὰ
κία.

Εκεῖ ἔταν ὅλοι οἱ καπεταναγαῖοι τοῦ Σουλτοῦ :

ὁ ~~Λιότσης~~ ^{Μωδογάρης}, ὁ Τριβελάς, ὁ Νταγκλῆς, ὁ Κουτσοβῆς, ὁ Καραμπῆς, ὁ Ζάρμης, ὁ Μαλῆς, ὁ Δρέκος, ὁ Σιέχος, καὶ οἱ λοιποὶ, τὸ ψῆκι ⁽¹⁾ ὅμως ἔταν στὴν διαταγὴν τοῦ ~~Λιότσης~~ ^{Μωδογάρη}.

Σέ μιὰ ὥρα ὁ γάμος εἶταν μπροστά στήν Κιάφα . Ὁλη ἡ Κιάφα ἐκεῖ-
νη τὴν ὥρα εἶταν στό ποδάρη , περήφανη γιὰ τὴν νύφη , ποὺ ἔδινε καί
τρισερήφανη γιὰ τὸν γαμπρό , πᾶνε . Τὰ ντουφεκία τοῦ Σουλτοῦ καί
τῆς Κιάφας ἄρχισαν νὰ βροντοῦν ὅτι 'έδω κι 'ὅτι 'ἐκεῖ δδερσόμενα , σὶν
πᾶς βροντοῦσαν συχνά στοὺς πολέμους μέσα στὰ ριζοβούνια καί στὰ
ρεματιές τῆς Λάκκας , τῆς Παρμουθιάς , τοῦ Μαργαριτιοῦ καί τῆς Λάμαρης
τὴν ὑπερήφανη , ποὺ θάβριγαν τὰ δύο συμπθερ^{εἶ} καί ^{ἐπὶ τὸν ποταμὸν}
χέρι , κοντὰ στὰ πηγὰδια , ἓνα μεγάλο φῆρι διάβηκε ἀνὰρσά τους , που
ρίζοντας .

- $\Phi_{\delta_2} : \Phi_{\delta_2} : n.$

Φύνασαν από τήν μία μεριά κι 'από τήν ἄλλη, κι ὅσοι παρίτυχαν
μπροστά τῷ ντουφεκιῶν, ἀλλά καμμίαν ντουφεκιάν δέν τό πέτυχε. Πλῆν
μέτῃ σ' ἐνόησαν βόλχο κι ἔγεινε ἄφαντο.

(1) Ταπεινά συνοδεύα, εἰς τὸ λαλῶν ὁ βασιλεὺς

Ἡ νύφη ἐκλαμψε καὶ τὸ πρῶτον (1), γιὰ τὸ πῆλιν, ποὺ γεννήθηκε, τοὺς γονεὺς της, ποὺ τὴν ἀνέθρεψαν, τ' ἀδερφοὺς ἀδερφὰς της, ποὺ μεγάλωσαν μαζί, τὴν γειτονειά της, ποὺ τὴν καίρουν, τὸ χωριό (2) ποὺ θὰ τὴν δόξαζε, γιὰ νὰ πᾶν νὰ βρῇ ἄλλο χωριό, ποὺ θὰ ἦν δόξαζε, ἄλλη γειτονειά, ποὺ θὰ τὴν καίρουν, ἄλλα ἀδερφοὺς ἀδερφὰς, ποὺ θὰ τὴν ἀγαποῦσαν, ἄλλους γονεὺς, ποὺ θὰ τὴν ἐκάναν παιδί τους, καὶ ἄλλο πῆλιν, ποὺ θὰ τὴν ἀγαπάει, γιὰ ἓνα ἐλπιεμένο ταῖρι, ποὺ δὲν εἶχε τὸ πῆλιν τῶν γονέων της.

Ἐκλαμψε καὶ ἡ νύφη, ἐκλαμψε καὶ τὰ κλάματα της ἀκούγονταν (3) τὸ σι-
τι, καὶ οἱ φυλαχτὰς (4) της, ἄντρες καὶ γυναῖκες, εἶπαν σηκωμένοι
στόποδάρι. Βγῆκε δὲ τὸ ψῆμι σὴν αὐτὴν μαζί με τὸν γαμπρό, ποὺ εἶ-
ταν περικυκλωμένος ἀπὸ ἑς τραγουδίστρες του, καὶ ἀπὸ τὰς ἀδελ-
φές του, καὶ περίμεναν τὴν νύφη γιὰ νὰ ξεκινήσῃ τὸ γάμπου, καὶ
νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ψῆμι. Τὴν στιγμὴ ἐκείνη εὐὸ κορίτσια περνοῦσαν
βευγὰρι πηλὰ ἀπὸ τὸ σῆμα τῆς νύφης κομμάκιαζοντάς (5) κομμάτια-
κομμάτια καὶ τόσο χαρῆλωσαν ποὺ νόμιζε κινεῖς, πῶς εἶταν κἄπου ψο-
φίρι πάνω σὴν σκεπὴ τοῦ σῆματος καὶ χαρῆλωσαν (6) νὰ κηθῶσαν
νὰ φᾶν. Βλέποντες αὐτὸ δ' ἀρχηγὸς τοῦ ψιμιου φώναζε:

- ἀκοτώστε τα, πρὲ παιδιὰ, τὰ ἔρημα!

Μαράντα - πενήντα ντουρέκια ἔδειξαν σὴν στιγμὴ πάνω τους,
ἀλλ' οὔτε πτερό δὲν τοὺς γκορέμισαν!

(2) Ἄνθρωποι φέρνουν φρασεολογία, ὅταν παίρνουν τὴν νύφη.

(3) Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἡμέρες μου τὰ φορέματα καὶ
τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νύφης εἶχαν ἑδαιτέρως τραγουδῶν το κλάμα.

(4) Ἡ νύφη κομμάκιαζονταν (σκημαζονταν) με διὰ πᾶν πέπλο, καὶ ἔταν
παχρεωμένη, θέλοντας καὶ μὴ νὰ κλαίῃ, ὅταν τὴν εἰσάγονταν γιὰ τὸ
σῆμα τοῦ γαμπροῦ.

(5) Ἡ ἐδικαίτερη συνοδεία τῆς νύφης, ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς της, λέγον
τα "φυλαχτὰς" ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

τά δύο συμπθερείά δάγκισαν τή χείλι τού καί τ' ἄργαν, οἱ χοροί
καί τὰ τραγούδια ἔπαψαν κι' ἔγινε μενύη σιωπή, σὺν νύ εἶνε γένει
ζόδι δὴν ἐκαίνη ἡ μέλωση.

*Ἡ ποταμὸς ἀγκιστρύθηκε πολὺ κι' εἶπε στὸν συμπθερό του ~~νά μὴ~~
να δέξῃ νύμφα ἢ νύφη ναι ὅχι.*
Ὁ συμπθερὸς πῆκε μέσα καί δειττάει νὰ τὴν ἐτοιμάσουν τὸ ἡ
γληγορώτερο, *ἢ* οἱ τραγουδιστρὲς ἄρχισαν τὸ τραγούδι.

"Κίνα θύγω μ' κίνα ..."

τὸ ὑστερνό του νυφίτικο τραγούδι, κι' ἡ νύφη ξεκίνησε ἀπὸ μέσα,
περικυκλωμένη ἀπὸ σπιντὰ πρωτόκαλλες νυφῆδες, ποῦ τῆς τραγουδοῦ
σαν τὸ ὑστερνό τῆς τραγούδι, τ' ἄργαν, οἱ χοροί καί τὰ τραγούδια
ξανάρχισαν καί τὴν σιωπή, ποῦ πατοῦσε ἡ νύφη τὸ κατωφλιό τῆς θύρας
γιά νά δείξῃ τὴν κυταρισμένη τῆς κορμωστασιά σὸ ψίκι, ποῦ τὴν
καρτεροῦσε, μέ τὸ στόμα ἀνοιχτό, κι' ἐνιχνοῦσαν τὰ τραγούδια καί τὰ
λαλοῦμενα, κι' ἔλεφταν οἱ ντυμενίτσες, σὺν χαῖρι, ἔπληξε ἕνα μενύο
ξεφωνητό, *ἡ* ὁρμίστηκε κατὰ γῆ, *ἡ* ἕνα κατὰ κῆλινον αἶμα περὶ *ἡ*
σὺν αὐτῇ ἀπὸ τὰ στήθα τῆς *ἡ* πᾶνω στὴν κάταπση καί (ὁλοῦ) *ἡ*
φορεσιά τῆς, *ἡ* τὴν σπινθῶσαν τὸ μωσυγγίαι...
φάνηκε σὺν σπασμένον καρτέφτης, σὺν μετρήνῃ ἀντρίδα, σὺν ἑνὸς νύφ
κοῦ τραγουδιστοῦ, ποῦ τὸν παίρει ὁ ἄερς καί πῖει.

Τὸ ψίκι, βλέποντας αὐτὸ τὸ ἐνελάντεφο κι' ἀνέκουστο κηκό, πόρρωσε
σὺν κολάδι, ποῦ ρίχνεται μέσα τοῦ λυκαγέλη, ἐνερσοῦσθηκε, κι' ἐνερσο-
σκορπίσθηκε γιὰ τὸ γούλι, *ἡ* τ' ἄρρατα *ἡ* αἰδῶ, *ἡ* ποῦ μὴ εἶναι
ἡ φλοκάτες
μαῖοι (1) κι' ὁ φάρμακον, τοσκήσε τὸ φάρμακον, ἔοικε τὰ μαντῆ
λια (2) σκόρπησε τὰ πορτοκάλια (2) καί τὰ ἐλίκλα *ἡ* αἰδῶ (2), ποῦχε στὴν
κορφή μέ τὸν σταυρό, κι' ἔγινε κι' αὐτὸς ἱφαντος μέ τὸ πολλοῦ. Ἡ
χαρὰ πέταξε, σὺν *ἡ* αἰδῶ φυλακισμένο, ποῦ ξεφεύγει ἀπὸ τὸ κλουρί, κι'
ἐκεῖ, ποῦ πρὶν μιά στιγμή βαροῦσαν τ' ἄργαν, βροντοῦσαν ντυμενίτσες *ἡ* χαρὰ
γοργοειπλόνονταν οἱ χοροί, *ἡ* ἀνιχνοῦσαν τὰ τραγούδια, γένοντιν γένος

(1) Ὁσοι πενοῦσαν τότε φοροῦσαν τὰς φλοκάτες τοῦ κατσιού, ἐπλ.
κατσιούλουν τοὺς μέ τὴν φλοκίτα.
(2) Τὰ μαντῆλια, τὰ πορτοκάλια τὰ ἐλίκλωνται κι' ὁ σταυρὸς σπιν-
θιζαν τὴν κορφή τοῦ φάρμακου. -
ρ

καὶ χαίρονταν ἰσχυρὰ κομμένα τὸ Σούλι μὲ τὴν Κιόφα, ἀκούσθηκαν μαύ-
ρα μυρολόγια, ἔτρεξαν τὰ δάκρυα ποτὶ τὴν, ἔπλωσε ἡ Αὐστητὶ κατὰ τὴν
ρα φτερὰ τῆς, ὁ γάμος ἔγινε ἑορταστικῶς σήμερον τῆς ἐκκλησιᾶς ἀνοι-
σε νὰ βαρῇ ἀργὶ ἀργά: "γκλ-γκλ-γκλ-γκλ" καὶ ἕνα μαῦρο νυῖρα ἀνοίγον-
ταν στὴν γῆνι νὰ δεχθῇ γιὰ πάντα στὴν κατὰ τὴν καὶ κατακό-
τεινη ἀγκυλὴ τοῦ τὴν Χίττος τὴν πεντήμορφη, τὴν στεροφύδα, τὴν
νεραὶ δόκιμη, τὴν πλειόμορφη κατετανακωμένη, τὸ πλειό πληγμένο
καὶ τὸ πλειό μοσχοβολοῦν ὡς οὐδὲ, ποῦγε ποτὶ ὅσους ἐπὶ τὴν στή-
καὶ κακοτρόχα, βουνὶ τῶν Σουλίων καὶ τῶν Κιόφω-
κόμοιο ^{αὐτοῦ} ἀπογύρισε τὸ ψῆμα, ^{ὅλο Σούλι} (χωρὶς γὰρ καὶ χωρὶς νύφη,
μὲ δακρυδένια μῆτις, καὶ μὲ βαρεὶ καὶ ἐπὶ τὴν ἀλυσὶν στὰ στήθια
τοῦ. ὁ γὰρ τὸς, τὸ λευκότερο κατετανακωμένο τοῦ Σουλίου, ποῦ εἶ-
ταν πρῶτος στὴν ντυμένη τὴν ἀμορφίαν, ὅς τραγούδι, ὅς χορὸ καὶ
στὸ περὶ τὴν, ποῦγε σὰν τὴν βλῆρθε, στὸ Βιγγέλιο, καὶ ἔκοψε
στὸν ἄερα τὸ πολὺν μὲ τὸ μιστὰνι, ^{ὅς} εἶχε φέρει σὰν τὴν κα-
φάλα δούρικη στὸ Σούλι, δὲν γύρισε στὸ ^{ὅς} σου, καὶ ^{οὐδὲ}
φάνηκε ποθενά! Κάνεις δὲν τὸν εἶδε κατὰ τοῦ εἶχε κάνει, κάνεις
δὲν τὸ λόγιζε τί δρόμο εἶχε πάρει καὶ τ' ὄνομα τοῦ γύρισε μονά-
χα στὸ σίτι, χωρὶς τὸν κινεμά του, μὲ τὰ χαλκίρια ^{αὐτοῦ}.
Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ^{αὐτοῦ} πῆγε στὸν ποτὶ καὶ πνέθηκε, ^{αὐτοῦ} ὅτι ^{αὐτοῦ}
πῶσε σὲ κάποιον σιτῶν καὶ ἔκει ^{αὐτοῦ} ἀπὸ τὴν κύρτα του, πῶσε
νὰ τὸν εἶδῃ κάνεις, καὶ ἄλλοι ὅτι ^{αὐτοῦ} φέρει τῶν ὀρεσσῶν του καὶ ἔφυγε
σὲ ξένα μέρη..... Τὸ Σούλι τὸν ἔχισε, τὸ σίτι τοῦ τὸν ἔεγραψε ἀ-
πὸ τοῦ ζωντανοῦ καὶ τῶναι τὰ μνημόσυνά του.
Μέρισαν χρόνια πολλὰ καὶ ξεχάστηκε ὁ νυφίτικος θάνατος τῆς
Χίττος ἀπὸ τὴν Κιόφα, καὶ ὁ γαμψοῦς χαρὸς τοῦ πύρου ἀπὸ τὸ
Σούλι, καὶ μοναχί, οἱ γριεὶς διηγῶνταν σὲ ἰγγόνια τοῦ ὅτι ἐδῶ
καὶ τόσα χρόνια γένονταν ἕνας γάμος καὶ ἔμεινε σὲ γῆρο σκο-
τώθηκε ἡ νύφη ἀπὸ κάποιον, ποῦ ἤθελε νὰ τὴν πάρῃ καὶ δὲν τοῦ τὴν
ἔδιναν, καὶ ὅτι τὴν εἶδε μὲν ἔκανε ἄπαντος καὶ ὁ γαμψὸς καὶ
οὔτε ἔραθε κάνεις τί εἶχε ἀποχίνει!
Μέρισαν σὰν τὴν χρόνια ἀπὸ τὸν σκοτασμὸ τῆς Χίττος καὶ τὸν ^{αὐτοῦ}

Ἀρρέτη - Μαχαρέτη (P) νά πῃ μέσι καί νά σπασθῇ, καί τήν ἄ-
λη μέρα, γιορτή τοῦ Προφήτ' Ἠλίᾳ, ἀρχίσε δ πόλεμος. Σουλῆ καί
Παρασούλια, ἄντρες καί γυναῖκες, ποταπιοί καί θηβαῖοι, καί
μέ τήν εὐλογία τοῦ Σαρουῆλ, ποῦ κρατοῦσε μέ τό ἐνὶ χέρι τόν Στι-
ρό, καί μέ τ' ἄλλο τό τουρκόφονο σπαθί, συσσωματώθηκαν καί νίκησαν
τόν ἐχθρό κατὰ κράτος καί λίγο ἔλλειψε μάλιστα νά πιάσουν ζωντα-
νόν κι' αὐτόν τόν ἀντίχρηστον, τόν Ἀλῆ-πασά.

Ἡ ἀντρεία τοῦ Σαρουῆλ, ποῦ μάχονταν στές πρώτες γραμμές, καί
θερίζε τήν Τουρκιά σὺν Χίρς, ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση στοὺς Σουλῆ-
τες, ποῦ δέν ἐνεγνώριζαν ὡς τότε κινέναν ἀνώτερόν του, κι' ἀπὸ
τότε, ἀπὸ Ἀλ - Καλόγηρο, ποῦ τόν ἔλεγαν, τόν ἑβγαλὼν Κασετάν
Καλόγηρο, καί μ' αὐτό τό τελευταῖο ^{τον} ὄνομα τόν στεφάνωσε ἡ Κοῦσι
καί τόν ἀνέγραψε μέ χρυσά γράμματα ἡ Ἱστορία.

Πέρασαν ἔντεκα ἀμέρια χρόνια ἀπὸ τήν περίσημη πρώτη νίκη τοῦ
Σουλῆ, τῆς 20 Ἀλωναρίου 1792, κι' ὁ ἀσπονδὸς ἐχθρὸς τοῦ ὁ Ἀλῆ
πασά, δέν πόρρω νά κοιμηθῇ ἀπὸ τό πάθος, ποῦχε μέσι του γιὰ
τό Σουλῆ καί τοὺς Σουλῆτες. Τ' ὄνειρό του εἶταν νά ἐκτελέσῃ τήν
προσταγή τοῦ Σουλτάνου καί νά στείρῃ ἀπ' αὐτὴ ὅλα τὰ Σουλῆ καί
τὰ Παρασούλια καί ν' ἀνυψωθῇ σ' ἀνεξάρτητον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος
καί τῆς Ἀρβανιτιῆς, κι' ἐνῶ ἀπὸ τήν μιὰ μεριὰ εἶχε δεῖξαι ἀνοι-
γμένον τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Σουλῆ, ἀπὸ τήν ἄλλη τῇ μεριᾷ
μέ τ' ἄφθονα φλωριά, ποῦ οὐόριζε καί μέ τές πολλὰς υποσχέσεις
ἀρματολίκιων, πῶς δινε ὁ ὅσους Σουλῆτες θά πεισαναγκάζονταν ν'
ἀφήσουν τό Σουλῆ, καί νά τραβηχτοῦν μέ τές οὐκογένειές ^{ταὶ} ὅλα
λα μέρη, διαίρουσε τοὺς Σουλῆτες σέ δύο μεγάλα ἐχθρικά κομμάτια
τῶν ποταπιοῦν καί τῶν θηβαλλοῦν, κι' ἔτσι τοῦ διαίρουσε πάν-
τα τῇ μεσῇ του τῇ δυνάμει, ἀλλὰ τὸν μόνον ἀνθρώπον, ποῦ δέν πο-
ροῦσε νά δελεῖσῃ, οὔτε μέ χρήματα, οὔτε μέ τιρὲς, ποῦ τῆπτε ~~καὶ~~
καθ' ἡμέρα, εἶταν ὁ ἀκατάπειστος Ἡγούμενος τοῦ Κουγγιού, ὁ Κασετάν
Καλόγηρος Σαρουῆλ. Ἀπὸ τές 20 τοῦ Ἀλωναρίου 1792, ὡς τὰ
1803, ἔντεκα ἀμέρια χρόνια, ὁ Ἡγούμενος τοῦ Κουγγιού εἶταν ἡ
καρδιά, ὄνομα καί τό χέρι τοῦ Σουλῆ, κι' ὅλη ἐκείνη ἡ ἐνδοξη

Ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του
ὁ Σουλῆ καί ἡ ἀντρεία του

ἐνδοξη

περίοδο εΐταν έργο τῆς άντρείας καί τῆς φιλοπατρίας εκείνου
 τοῦ άγνώστου Καλόγηρου, τόσο, ποῦ πίστευαν όλοι ότι τόν εΐχε
 στείλει ο θεός, γιά τήν σωτηρία τοῦ Σουλτοῦ, κι' όλου τοῦ Ἑλλη-
 νοῦ. Στόν τελευταίον πόλεμον τοῦ 1903, τό Σουλτάν, παραδαρμένο από
 τοῖς ἀδιάκοποις πολέμοις, κι' ἀπό τῶν διχονιών τῶν ἀρχηγῶν του, ἀνε-
 κήρυξε τόν Σαμουήλ πολέμαρχο τοῦ Σουλτοῦ κι' όλων τῶν Σουλτῶν καί
 τῶν Παρασουλτῶν. Όλοι οἱ ἀρχηγοί έσκυψαν τό κεφάλι μπροστά στόν
 ἀπειτάν- Καλόγηρο, ^{καί προσέβησαν} γιατί δέν μπορούσε νά ~~παραδῇ~~ κανέναν ἡ ἀνα-
 κήρυξη του ὡς πολέμαρχο, εἰς δὴ καί χωρίς αὐτήν τήν ἀνακήρυξη,
 εΐταν ^{ἀσυνεχῶς} πολέμαρχος τῶν Σουλτῶν.

Πεΐνα κι' Ἑλλάκη πολεροφοδίῳ μάστιζε από μέσι τ' ἄνθρωποι Σουλ-
 κι' εἴκοσι πέντε χιλιάδες διωχθέντες Ἀρβανίτες, μέ τρεῖς σφαῖρες,
 τῶν ὧν σφύχτά ἀπ' ἔξω. Ἄλλ' ὁ ἐσωτερικός ἐχθρός, ἡ Πείνα κι' Ἑλλάκη
 πολεροφοδίῳ, εΐταν ὁ μεγαλύτερος γιά ἕναν λαόν, ὅν τοῖς Σουλτῶτες
 ποῦ δέν συνήθιζαν νά μετροῦν ποτέ μέ πόρους πολεροῦσαν !

Τό περήφανο καί ἀντρειωμένο Σουλτάν δέν εΐχε συνηθίσει ποτέ νά ~~παρα~~
 μίτρῃ τοῖς Τούρκαλβανίτες, ποῦ βίχνονταν ἀπ' αὐτόν. Ὅσο πλείοτε-
 ροί, τόσο καλύτερα γιά τοῖς Σουλτῶτες. Πλείότεροι Τούρκοι, πλεί-
 ότεροι σκοτωμένοι ἀπ' αὐτούς, πλείοτερο λάφυρα, καί πλείοτερη δόξα
 καί τιμή γιά τόν Ἑλληνισμό καί τήν χριστιανωσύνη !

Ἄλλ' ὅπως όλα τά πράγματα στόν κόσμον ἔχουν ἕνα τέλος, καλό ἢ κα-
 κό, εΐταν γραμμένο νάχη καί τό Σουλτάν. τό τέλος αὐτοῦ ἤρριψε ἡ ὥρα
 νά σβῇ τὸ πῆρ λαμπρό φῶς τῆς Σουλτῶτικης δόξης, πῶς ἤρριψε, ὅν,
 ἀσχερινός στό Ἑλληνικό στερέωμα. Σβῇται τό καντήλι, ὅταν σῶν-
 ται τό λάδι καί τό λάδι τοῦ Σουλτοῦ εΐταν τό ψάρι καί τό ~~πῆρ~~
~~κα~~ ποῦ ἄρχισαν νά σῶνονται καί νά τελειώνουν ! Κι' ὅπως οἱ ἀρχιστοι-
 τῆτος τοῦ Ἀλῆ πασιᾶ, ὁ γυιός του, Βελῆ πασιᾶ, ποῦ εΐχε μάθει
 τήν τελευταία κατάσταση τῶν ἡρώων τοῦ Σουλτοῦ, δέν εΐχε τό αἶμα
 νά ἐξακολουθῇ τόν πόλεμον, καί πρότεινε συνθήκη, νά τοῖς ἀφήσῃ
 νά βγοῦν δέν Σουλτῶτες, ἄνδρες καί γυναῖκες, ἀπό τά Σουλτῶ, μέ τ' ἄρ-
 ματά τους, καί μέ τό βιό τους καί μ' ὅλες τῆς τιμές τοῦ πολέμου
 καί νά δειάσουν τόν τόπο. Οἱ ἀδύναστοι Σουλτῶτες, ποῦ δέν μόρε-

σαν νά τοὺς καταβάλουν όλα τὰ στρατεύματά τους τῆς Ἀρβανιτιᾶς μέ τόν
Ἀλῆ-πασῆ δέκα πέντε ἀμέρια χρόνια (1788 - 1803), ἀναγκάστηκαν
νά συνθηκολογήσουν ἀπὸ τὴν πείνα καὶ τὴν ἄλλειψη τοῦ μπαρουτιοῦ
γιὰ νά φύγουν , ἀλλ' ἄρα τῶπαθε αὐτό δ' Ἀλῆ-πασῆ στό Γιάννινα , ἐ-
γείνε ἔξω φρενῶν καὶ καρωλήκεψε ἀρέσας καὶ πῆγε στήν Κιάφα νά ἰ-
σῇ τὴν συνθήκη , γιατί δέν ἤθελε μόνον νά καταγῆσθαι τὸ Σουλῆ , ἀλλ'
καὶ νά σκοτώσῃ όλους τοὺς Σουλῶτες , ἄντρες , γυναῖκες καὶ παιδιὰ
καὶ νά μὴν ἀφήσῃ ἀπ' αὐτοὺς οὔτε ρουθούνι γιὰ σπόρο !

Φτάνοντας δ' Ἀλῆ-πασῆ στό τούρκικο στρατόπεδο ἔβρισε τόν γιόφ του
τόν Βελῆ-πασῆ , ὡς ἀρχιστράτηγο , κι' όλους τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς του
γιατί φοβήθηκαν νά πολεμήσουν μέ μιὰ χούφτα γκιουρῆδες Σουλῶτες ,
ποὺ δέν εἶχαν οὔτε ψωμί , οὔτε πολεμοφόδια , καὶ συνθηκολόγησαν .

Τότε δ' Βελῆ-πασῆ εἶπε στόν ἡγούμενον πατέρα του Ἀλῆ-πασῆ :

- Ἀῖ μέ βρίζε , πατέρα μου , ἔτσι ! ἔκανα δ , τι ἔπρεπε νά κάνω ὡς
ἀρχηγός τῆς πολιορκίας τοῦ Σουλῆ κι' ὡς γνήσιος γιός σου . Ἀλῆ-
θεία οἱ Σουλῶτες εἶναι χωρὶς ψωμί , χωρὶς μπαρούτι καὶ χωρὶς ρο-
λῶγια , ἀλλ' ἔτσι ἔτσι , γι' αὐτό εἶναι τωρεσώτεροι . Ἄν ἐσύ , πατέρα μου ,
νοοῖσθης ὅτι προεῖς νά τοὺς νικήσῃς καὶ νά τοὺς καταστρέψῃς , νά τὰ
στρατεύματά σου , νά , καὶ οἱ Σουλῶτες στό Κούγγι μέ τόν Καστὴν κα-
λόγηρο κι' όλα τους τὰ κατενῶνται ! Ἄν προέσθῃς ἐσύ νά τοὺς κατα-
στρέψῃς , θά παραδεχῶ ὅτι κι' ἐγὼ κι' ὅλοι οἱ μπέηδες τῆς Ἀρβανιτιᾶς
πῶχω μαζί μου , θά εἶμαστε γυναῖκες μέ μουστάκια !

Τότε δ' Ἀλῆ-πασῆ διάταξε φωνάξτῃ τόν Ταῖρ Ἀρπιάζη :

- Ταῖρ ! Μί πῆς ἀρέσας στήν ἀρβανίρα καὶ νά φωνάξῃς ἀπ' ἐκεῖ στό Κούγ-
γι τοῦ ἀλλόγηρου καὶ νά τοῦ πῇ νά παραδώῃ ἀρέσας τὸ Μοναστήρι κι'
όλους τοὺς Σουλῶτες μαζί μὲ τόν ἐαυτό του , ἀλλοιῶτα θά τόν πιάσω
καὶ θά τόν γδάρω ζωντανό καὶ θά στείλω τὸ τρεῖς του στόν Σουλῆ-ῆνο
στήν πόλη , σὲν τοῦ Σουλῶ-ῶφου ! (1)

Ὁ ταῖρ Ἀρπιάζης πετάχτηκε στήν ἀρβανίρα , κι' ἀπ' ἐκεῖ φώναξε τοῦ Σουλῆ
ἡ καὶ τοῦ εἶπε ἀπὸ μακριά μέ ἡμερὸν τρεῖς :

- Πέρεϊς , Καστὴν Ἠγούμενε , ὁ ἀφέντης μου ὁ Ἀλῆ-πασῆ μ' ἐπέταξε
σε νά σοῦ εἰπῶ κατὰ πικρά λόγια ... Πέρεϊς μὲ ἀξοῦ , Καστὴν Ἠγούμενε ,